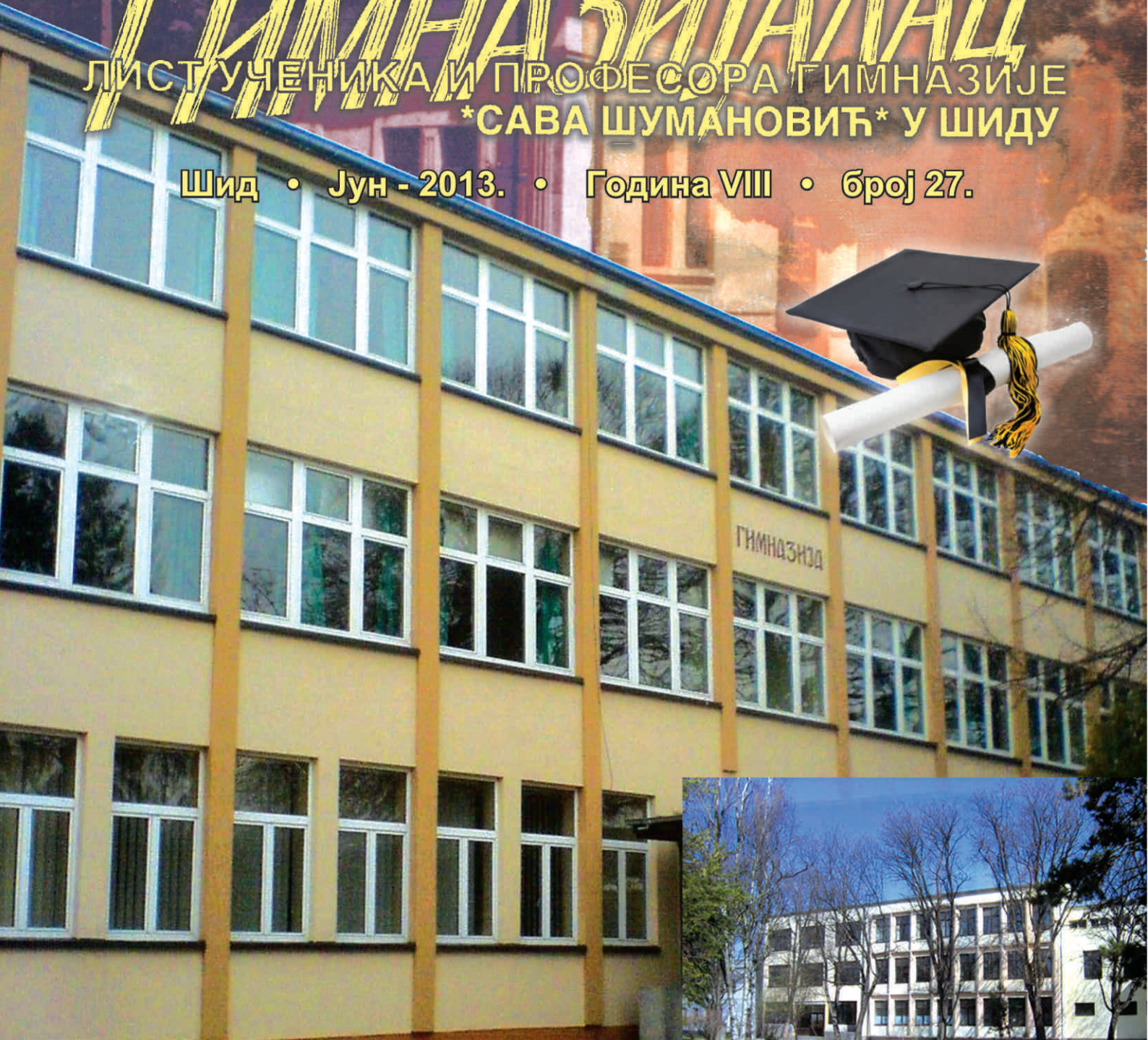

ГИМНАЗИЈАЦ

ЛИСТ УЧЕНИКА И ПРОФЕСОРА ГИМНАЗИЈЕ
САВА ШУМАНОВИЋ У ШИДУ

Шид • Јун - 2013. • Година VIII • број 27.

ПОЗДРАВ МАТУРАНТИМА

Прошло је. Још једна година вашег школовања завршена је, а са њом и ваше гимназијско доба.

Исти ходници, професори, иста уморна јутра. Пожелели сте много пута да крочите у гимназију, да се повучете и предате страховима. Јер, били сте деца. Али, баш тај страх, то мучно осећање неприпадања никоме и ничему водило вас је ка непознатом. За сваког од вас он је бивао и бива другачији. Поред осталих сазнања у овој школи, стекли сте и једно животно. Научили сте свој страх да претворите у најбољи стимуланс стварању. Постали сте већи у односу на њега, научивши њиме да владате. Спремни да се борите, постајете људи који желе да нешто учине и да својим радом и делом, себе представе достојним живота. За сада имате знање и понос који у вама обитава незаменљив. Будите свесни њега, јер је створен од свих ваших успеха, осећаја заједништва и коначног припадања сваком делићу ове школе. Сви падови, лоше оцене и мукотрпно учење, сви лећи моменти, екскурзије, љубави, учинили су да такав понос изгледа вечан. Тај део вечности чувајте у себи и нека вам он буде надахнуће у спознавању лепоте живота и непрестаног стварања.

Срећно!

Надежда Миљановић 3-2

Драги матуранти,

Налазите се на једној од животних раскрсница. Неко од вас сигурним кораком корача напред, неко несигурно гледа на коју страну да скрене. Морате бити спремни да будете увек своји и да своје знање из Гимназије употребите на најбољи могући начин. Чека вас тежак период живота и будите спремни да се борите (у сваком смислу те речи).

Какав би живот и био да у њему нема свачега помало. Мало радости, да би после туга изгледала још већа, па мало туге, да би после радост могли да цените. Мало правде, мало неправде, па се то некако изједначи: једном добијете више него што вам треба, па не сме да вам буде жао после кад добијете мање него што вам по заслуги припада.

Ако нешто покушавате, ако покушавате да нешто научите или да се усавршите, или да волите, или да овај свет учините бољим, већ сте нешто дивно остварили, пре него што сте и почели. Заборавите неуспех. Ако ствари не испадну како желите, држите главу високо уздигнуто и будите поносни. И покушавајте поново. И поново. И поново.

Не дозволите да у животу будите играчка некоме, већ будите играч.

Не чекајте да вам срећа падне у руке већ је пронађите сами.

Не тражите помоћ од других, ако сами нисте спремни да помогнете.

Не очекујте успех ако се превише не трудите.

Не одустајте од својих снова ако наиђете на препреку.

Не мислите на будућност ако живите у прошлости.

Ми, ваши професори, смо поносни што смо учествовали у вашем одрастању и сазревању, а сигурни смо да ћемо и у будућности бити поносни на вас кад се остварите у животу професионално и породично.

У име професора Гимназије, проф. Нада Хромиш – Аничкић

Матурантима

Неко је давно пустио време да бесконачно тече све до оног трена кад мисао постане успомена, а свака слика сећање.

Кад муња прошара небо бојама, а киша почне да пада из давних висина, песник када на маргинама остави отисак времена, кад полети птић из свога гнезда и понесе га ветар на својим крилима, тада ћеш и ти, неуморни путниче, започети још један пут.

Закорачићеш поново новом стазом којом још ходио ниси, а када се на том путу и спотакнеш и када паднеш, устани и настави, биће још и спотицања и падања, биће некад последње прво, а тужно смешно; затим стани, погледај оно иза себе, па испред, тада ћеш схватити једну истину: Вечно ћеш бити на раскрсници свих путева којима ћеш морати да корчаш.

Отисни се у свет, корацима попут јесење јутарње магле, тихо и лагано, корачај тихо попут ветра који се ваља долином, не застај, понеси са собом све што те веже, понеси људе, град, улицу, понеси и ону стару клупу поред оне најслађе вишње свога детињства, нек свака успомена постане света, сваки човек мисао, а свака лекција живота део.

Један крај и још један почетак, нераскидива веза два света, дечији смех пред сан, на прагу света у мислима. Нека Вас свака и најмања ситница подсети на онај први осећај да су овај свет кројили само за Вас.

Не желим Вам ништа друго, него да постанете људи озбиљни и зрели, све што је било лоше да брзо заборавите, све лепо да памтите, сада кад сте на крају једног пута, а на раскрсници живота, поплочајте га циглама знања и успеха, јер је то једино и искрено што вам желим.

проф. Зденко Лазор

Поздрав матурантима – од ваших млађих колега

Прошле су четири године од када сте несигурним корацима крочили у нову школу. Дошли сте као деца несигурна и уплашена, а из ње излазите као изграђени људи којима је циљ постати узор будућим генерацијама. Једни одлазе, други долазе. Као и сваке године у ово време матуранти су почели да раде оно што нису ни сањали. Почели су да жале за школом. Ми будући матуранти се надамо да ћемо вас достојно одменити на трону гимназије. Сви ћете постати прави људи и мајстори свог заната, како то код нас у школи обично бива, али вам желимо још нешто: да увек останете исти, баш такви какви јесте, деца у души која су увек спремна на шалу.

Пред вама је нови, стрми успон – факултет. Освојите га као што сте освојили и средњу школу, ни боље ни горе. Све најбоље у даљем раду и школовању и сетите нас се понекад. Срећно!

Јована Божић 3-1

Зорана Топић 3-2

*Можда је то због сунца,
а можда није зато:*

*ове хиљаде руку,
ове хиљаде лица,
све ми то јутрос
одједном
изгледа непознато,
као да нема у граду
дечака и девојчица.*

*Одједном:
ко да су прешли
преко великог моста,
извијеног и лепог,
што подсећа на дугу.*

Драги наши матуранти, опраштате се од нас и дугим ногама одлазите у свет. Крећете новим путем своје и наше младости носећи са собом и део нас који остајемо. Прелазите нове мостове живота, живећи и даље у нама. И премда никада више нећемо делити учионице и седети у истим клупама, ваша ће имена остати урезана као и у нашим срцима. Сваки сунчев зрак улазећи кроз прозор наше гимназије носиће са собом ваше осмехе, а капи кише ваше радости и туге. Ветрови који њишу гране дрвећа, што нас неуморно посматрају шапутаће нам о вашим надањима и страховима. И звоно наше школе, што оглашава крај часа, више неће звонити, али и даље ће звонити за вас, јер у нама ћете остати да живите. И сваки час који протекне без вас живеће са вама кроз речи, похвале ваших професора. Драги наши матуранти није завршена једна школска година, за вас је завршено једно лепо, у низу лепог, у најлепшем делу младости. Понесите са собом лепоту, оставите део и нама и пођите стазама нових нада, стазама бољег сутра. Држите се за руке, будите заједно јачи, дајте нам пример и наду. Понесите са собом звук мрвице детињства, кришом у руци и сачувајте га у себи, јер без те мрве детињства бићемо туђи и страни. Драги наши матуранти, ми растемо. Постоји нешто као детињство и младост. Постоји мост преко којег треба прећи с једне на другу обалу. То је чудна пукотина у дозревању наше мисли која у неком траје деценију, а неко је прескочи за тренутак. Задржите достојанство једне дечије безазлености која је највећа светлост у људима. Не допустите да ваше срце остане празно, чувајте ваше жеље и наде, у добро и лепо крените правим путем који води ка миру и слави. Ма куда ишли и лутали сачувајте љубав за оно што је прошло, за оно шта тече и за оно шта ће бити.

Једном када зађете мало дубље у календаре, па се окренете и кроз трепавице погледате у правцу детињства и младости, као што сликар гледа у платно које треба да оживи, сигурно ћете пронаћи радост што сте се родили као људи и што сте били и остали део наше гимназије која ће вас се са поносом сећати.

*Под небом,
издалека,
шта их то тамо чека?
За њима траке птица
и траке ветра се вуку.*

*А они трче.
И машу.
И држе се за руку.*

*Под небом,
издалека,
шта их то тамо зове?*

*За њима градови плове.
За њима пространства плове.
И све је налик на снове
када их прелије златом.*

*Можда је,
кажем,
због сунца,
а можда и није зато.*

Вања Ковачевић 2-2

Мирослав Антић

ПУТОВАЛИ СМО, РАДОВАЛИ СМО СЕ

ПУТОВАЛИ СМО, РАДОВАЛИ СМО СЕ

Zoran Prizivcević
profesor

Zvezdana Džadžević
profesorica

Генерација 2009/13. IV-1 разред

"Верујем како је основни задатак сваког од нас да овај свет начинимо бољим, како би сви постали витезови, не по мачевима које носимо, већ по речима иза којих стојимо"

Славиша Павловић

Muzina Kenadžević

Aleksandra Dojčević

Slobodan Čijač

Blažimir Kobac

Muzijana Pešićević

Bojčević Bajčić

Milan Vučković

Ibana Mujadžević

Miro Tudić

Johana Kvažuh

Maja Žerčić

Štefan Mujuh

Aleksa Panjić

Muzina Vujić

Aleksandra Majić

Miro Mogorović

Slobodan Čenob

Zdravko Došnjak

Дошли смо до завршетка најлепшег периода нашег детињства до завршетка средње школе. Године које су иза нас испуњене су оним предивним тренуцима дечје радости, учењем, дружењем у школи и ван ње, стварањем пријатељстава која ће превазићи оквир времена у којем су настала.

Већ од данас крећемо новим, другачијим, и донекле непознатим путевима. На тим животним стазама од вас се очекују брзи, смислени, одговорни и високо етички поступци.

Постоје ствари за које нас професори нису могли припремити, сусрети са људима и догађајима о којима нисмо могли сазнати из књига. Али, једно смо, сигурно, заједно успели: постали смо одрасли, зрели људи, свесни важности сопствене одговорности.

Снове претварајмо у стварност, како би наши професори и даље били поносни на нас. Пустимо мисли да слободно путују, али, не заборавимо темеље које су нам дали ширини и основу да будемо оно што јесмо. Неки од нас ће уписати факултете, већина и завршити, али најважније је остати човек. Ту титулу не можемо купити. Не одустајмо, чак и онда када смо савладани умором. Напор мора бити плодносан, ако долази из срца. Преточимо га у велика дела – дела која се памте.

И не заборавимо најважније: „Побрините се да добијете оно што заиста желите, јер ће вас присилити да волите оно што вам се даје“

Честитам свима и желим вам свако добро.

Давид Ромић 4-1

Zvezdana Kenadžević

Генерација 2009/13. IV-2 разред

*"Да останемо ово што смо. Сутра.
И увек. Дјеца. Не велики, не одрасли.
Да се не, завлачимо свако у своју људску,
да једно другом не дојучићемо да будемо
оно што нисмо, да не зледамо вучјим очима
и да се увек ирепознамо када се сретнемо"*

Меша Селимовић

Зоран Призмић
професор

Проф. Милена Чиника
професорка историје

Павле Вученовић

Милана Чичевић

Зоран Чиника

Милана Чичевић

Теодора Мерјановић

Јована Перух

Милана Прух

Ерхан Брезовек

Милана Ружић

Недžad Марчевић

Александра Јовановић

Јована Плавчић

Јован Муџађевић

Сабина Чичевић

Бранислав Ђукић

Милана Марчевић

Мироласл Данчевић

Катарина Кузмановић

**„Знамо шта јесмо,
али не знамо шта можемо бити“**

(Виљем Шекспир)

Вратимо се четири године уназад. Чег се сећате? Нова школа, нова познанства, страхови и наде – испрва непознато, касније нешто без чега не бисмо могли замислити живот. Али, све има свој крај.

Крај средње школе није заправо крај, већ почетак: почетак остатка наших живота. Почетак периода када тек треба да докажемо колико смо добри пријатељи, и добри људи. Да заборавимо све оно ружно, а да памтимо лепо. Да се и за десет – двадесет година осмехујемо сећањима на дане у школској клупи, заједничко ужинање, екскурзије, такмичења, контролне, шале и безбрижност које ћемо вероватно тек касније бити свесни. Да будемо захвални на знању које смо стекли, да опростимо неправде које су нам нанете, и да нам искуства, и добра и лоша, буду путокази ка будућим успесима. Да никад не заборавимо дружења, савете и тајне које смо делили, да се увек чује одјек нашег смеха кроз ходник. Да наставимо да радимо на себи и да се увек трудимо да данас будемо бољи људи него што смо јуче били. Да, када будемо људи са сопственим каријерама и породицама, у огледалу и даље видимо оне насмејане школарце.

Будућност је испред нас, али прошлост ће заувек остати део нас.

Јелена Пејић

Мироласл Марјановић

Милица Јовановић

Милица Лукић 4-2

ПУТОВАЛИ СМО, РАДОВАЛИ СМО СЕ

ПУТОВАЛИ СМО, РАДОВАЛИ СМО СЕ

Генерација 2009/13. IV-3 разред

*"Било је то једном, давно,
у животу још лепој. Можда ми се
чинио тежак тада, али кад
мислим о њему са овога места,
желео бих да се вратим"*

Мена Селиновић

Zoran Popović

Zora Vesna Merjanović

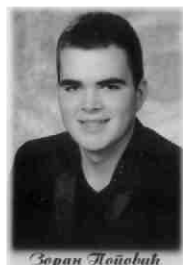
Zorana Brašan

Nikola Virezić

Murijana Barić

Zoran Pojčević

Jelena Vuković

Miroslava Vučković

Vukasin Mijović

Jovana Marjanović

Zvezdan Marković

M. Anara Mujić

Osnepa Kocić

Krunoslav Arsenović

Aleksandra Stanić

Stjepan Stijaković

Aleksandra Perić

Neža Kuz

Aleksandra Kuz

Zoran Janjović

„Не растајемо се никад, ако се желимо срести“

Сећам се када смо се први пут срели, једни другима смо били непознати и страни, а онда се упознали, постали блиски, толико, да нас нико не растави, преотме наше жеље и тајне.

Желели смо да се часови што пре заврше да бисмо побегли од обавеза. Време је пролазило, сваки дан у школи био је нова радост. Тада сам први пут у животу осетио да могу да достигнем небо. Као да сам на почетку неког новог живота. Добио сам нови дом, породицу... Уз помоћ вас сам увидео вредност живота, човека самог по себи, научио сам да волим и поштујем пре свега. Делили смо добро и зло, подносили све грдње и неправде, заједно смо били јачи. Свака година била је један изазов, са собом је носила нешто ново, нешто непознато. Заједно смо маштали, сањали, заједно смо волели! Али, све те ствари прошле су за трен ока. Наћи ћу неку нову породицу, нове људе са којима ћу делити своје снове, жеље... Једно ће остати исто: Успомена, сећање... оно ће заувек остати у мом срцу. Сада стојимо на раскрсници безброј путева и питамо се којим кренути. У мени се вечно јавља исто питање, шта ће се десити уколико изаберемо погрешан пут, слепу улицу живота. Да ли ће бити времена да се вратимо на раскрсницу? Једино ћете радом победити надолazeће године, нека за вас рад не буде обавеза, нити шанса као у Америци, навика као у Енглеској или проклетство као код нас. Нека оно за вас буде воља, трајање и смисао живота.

Дошло је време када једни другима кажемо „здраво“ и кренемо одабраним путем. Да ли ћемо се опет срести? Ко зна? Крећемо свако својим путем маште, жеља и нада, низ животну реку многих препрека. На крају нам остаје само једно – заклетва да никада нећемо заборавити прошлост која ће нас увек пратити.

M. San Durić

Зоран Поповић 4-3

Генерација 2009/13. IV-4 разред економски техничари

*"Живот је шири од сваког тројписа.
Морал је замисао,
а живот је оно што бива"*
М. Селимовић

„Није ово више завршена само једна школска година.
Кажу: Готово је детињство
Једно велико детињство данас је готово.“

(„После љубави“, Мирослав Антић)

Четири године – године у оквиру којих смо од незнаца стекли пријатеље, године у којима смо од деце постали људи; године када смо учioniцу преобразили у дом, а ходнике утабали чврстим средњошколским кораком. Ишли смо истом стазом, свако стремећи да оствари своје циљеве; смејали смо се истим договорштинама, онако безбрижно и наивно, како, чини ми се, само ми умемо. Заједно смо дотицали звезде и газили по трњу, заједно смо славили победе и пребродили поразе. Када су играли наши спортисти седели смо на трибинама и са њима остављали срца на терену, када смо славили пунолетства истовремено смо устајали ношени звуцима истих песама. Заједно смо водили полемике о заштити животиња, заједно смо нахранили јазавца кукурузом шећерцем.

Сада... Сада смо дошли до краја наше средњошколске стазе, сада се налазимо на раскрсници где се ова стаза рачва и свако од нас започиње свој нови живот. У том новом животу ће бити успона и падова, и нових животних искустава; при сваком успону останимо скромни, а из сваког пада издигнимо се јачи. Где год да сутра били никада немојмо заборавити године које нас тако чврсто вежу, никада немојмо заборавити једни друге, јер како је Меша Селимовић рекао: „Цијеним нова пријатељства, она су љубав која нам је увијек потребна, али стара пријатељства су више него љубав, јер су дио нас самих.“

Бојана Петровић 4-4

Ресторан "Вила Бела Ручка" матуријско вече

27. мај 2013.

ПОЗДРАВ ГЕНЕРАЦИЈИ

Као да је јуче био онај септембар када смо први пут ушли у ову школу, сели у клупе и са узбуђењем ишчекивали шта следеће долази. Иза нас су сада четири напорне, али лепе, успешне или мање успешне, али у сваком случају, веома узбудљиве године.

Током те четири године преживели смо заједно много тога, од дана и ноћи проведених учећи, преко контролних, петица и двојки, стрепњи, треме, надања, заједничких доручака, излазака, љубави, туге, смеха, понеке сузе, па затим оне незаборавне матурске екскурзије када смо освајали Европу, до овога сада – нашег растанка. Наравно, било је ту и несугласица, и са другарима и са професорима, настали у жару и неискуству младости. Другарство прашта, а сигурно и наши искусни професори који су нас усмеравали на том путу сазревања и зато им хвала.

Дошло је време да свако крене својим путем, за својом звездом водилом са искром у оку по којом ћемо се једног дана када постанемо одрасли и далеки препознати у тренутку када се сретнемо. Знам да ће то бити сачувани делић ове сузе која заискри при помисли да одлазимо и да никада више нећемо седети у клупама у овом саставу у којем смо сада и учити...

А искрено се надам и желим да свако од нас успе у животу, надам се да сада гледам у лица будућих лекара, професора, адвоката, економиста, писаца... Али, пре свега, надам се да ћемо успети да останемо добри људи, да задржимо барем мрву овог другарства стеченог у гимназијалским клупама.

Биће у нашим животима, као што је увек било, и лепих и оних мање лепих дана, биће тренутака када ћемо зажалити што нисмо више млади, што нисмо, можда, урадили нешто што смо требали, или што смо можда урадили нешто што нисмо требали и зато хајде да овај тренутак продужимо, да га проживимо и запамтимо, да уживамо у њему и да га понесемо за неке друге дане.

Хајде да сада превазиђемо и заборавимо све несугласице, да се загрлимо и сваком пожелимо срећу, да запамтимо једни друге само по добром, да се сећамо лепих ствари. Сада смо у најлепшем добу. Наш нобеловац је рекао: „Младост је срећно доба у коме човек почиње да верује у себе, а још није престао да верује другима“. Покушајмо да задржимо то срећно доба, да у срцима задржимо ону чистоту, ону детињу љубав и срећу јер само тако ћемо успети да пронађемо спокој и задовољство у свему што радимо.

Обележили смо ову школу, али и она је оставила трага у нама. Градила је од нас младе одговорне људе који одлучно крећу у живот, оспособила нас да се ухватимо у коштац са проблемима који нас чекају, улила веру да ми то можемо. И зато, генерацију, не посустај ни у једном изазову, они су ту да бисмо ми очврсли. Слаби чекају прилике, а јаки их остварују, јер ко хоће нешто да уради наћи ће начин, а ко неће наћи ће оправдање. Младост је срећна јер за њу постоји будућност. Али не заборавите да живот увек враћа онако како ми пружамо другима.

Срећно генерацију, тражите начине, не оправдања!

Александра Матић 4-1

Заједно смо били на путовању четири године. Било је суза, смеха, шале, љубави и забаве, а сада са осмехом можемо да се сећамо само оних ствари и ситуација које су нам испуњавале школске сате из дана у дан.

Сада се налазимо на раскрсници која ће у потпуности променити наше животе. Сви ми бирамо свој пут. Неки од нас ће отићи на студије, неки ће наћи посао, неки ће се удати, оженити, неки отићи у бели свет, али сви са надом да ће нешто остварити у животу. Свако од нас би могао направити неку промену у свету и свако од нас треба да се бори за оно у шта верујемо. Најважније је, свакако, извући највише из онога што нам је дато. А оно што нам је Гимназија пружила за ове четири године је заиста много. Припремила нас је за живот. Учили смо не само градиво, него лекције живота, културе, уметности, учили смо лекције како постати бољи човек, пријатељ и друг. Оно што је сигурно, од оног часа када завршимо Гимназију, ништа неће бити као пре.

Можда ћемо правити грешке, можда ћемо на неко време бити заробљени између два проблема или одлуке, мењаћемо мишљење, али ћемо из свега тога изаћи јачи, спремни смо за нове победе и изазове. Пауло Коелхо је једном написао: „Без обзира на оно што чинимо, свако на земљи увек има главну улогу у историји света.“

Теодора Мердановић 4-2

Зорана Топић 3-2

Од самог почетка, човек је волео знање, а интелектуална радозналост га је подигла на ноге, извела из пећине, одвела до звезда и до неког новог свемирског почетка.

Човек је учио да би живео боље и лакше, да би му било лепше и да би био ближи Богу, своме творцу и креатору. Глад за знањем је највећа, најтрајнија и имају је сви – богати и сиромашни.

Изучаване су различите области људског знања – језици, књижевност, историја, митологија, географија..., одавно се знало за Херодота, Аристотела, Њутна, Микеланђела, Бокача, Библију!

Али све почиње од првог слова, прве бројке, и првог осмеха учитеља. Тај драги осмех испратиће нас и сада, када затварамо још једна животна важна врата и крећемо даље. Натоварени знањем, оценама, успелим и пропалим везама, неоствареним сновима, и, идемо даље. Будимо доследни себи, верујмо у своје способности. Носимо у себи све моралне вредности савременог друштва. Способни смо поставити баријере и одолети свим пороцима данашњег времена. Пред нама су нови изазови и препреке, верујте у себе, будите оно што јесте и успећете. Ако се деси да паднете, устаните, стресите прашину и наставите даље, тиме постајете јачи, богатији, за још једно искуство. Ово је најлепше време за нас, раширићемо крила и летети, у неизвесност, опасност можда, у неке озбиљне године када ћемо и сами постати учитељи. Својој и туђој деци. Матуранти, победићемо све што нас чека.

Кажу – готово је, растајемо се. Не, ми тек почињемо, састајемо се са новим животом.

Зоран Поповић 4-3

Одрастање

Процес, да га назовем одрастање,
Није ништа но обично корачање,
Није ништа но безбрижни лет,
Кроз овај хром и далек свет.

Процес, да га одрастањем назовем,
Тера ме да досаду позовем
Жели да одем даље од маште
Жели да не сањам цветне баште

Све нам тако суморно личи
Као да се неко нечему дичи
Као да велича одрасле дане
А детињству не да да поново сване

А можда и није лоше тако,
Можда то не може видети свако,
Можда ће сунце сијати боље,
Можда ће мргуд имати воље.

Одрастање није услов самоће
Него да се ради, жели, хоће
Него да се учи, воли, смеје,
Када пада киша, кад грми и веје.

Остају књиге у клупама нашим
Ал' носимо нешто од тога веће
Остаје успомена у причама вашим
У причама детињство заувек теће

Ходимо право ка узаном путу
Тражимо безбрижну и лакшу руту,
Схватато полако живота нит
И овог нашег корачања бит.

Сада смо спремни за живот далеки
Који се привук'о но облак меки
Који је дошао с' шапатам кише
Који нам на одрастање мирише.

Процес, да га назовем одрастање,
Није ништа но обично корачање
Није ништа но обична машта
Која у теби промени свашта.

Марина Мишковић 4-4

Марина Мишковић 4-4

Гледам вас сад, нисте више иста деца. Лица су добила другачију боју, осмеси другу димензију, а гласови дубљи одјек. Не, нисмо више иста деца, сад смо људи. Можда је та реч још увек већа од нас самих, али одједном смо прерасли реч дете. Више се не уклапа наши снови и могућности. Ми се налазимо ту негде између, жељни будућности и величине овог света, а неспремни отићи из малених просторија у којима смо учени и вољени. У њима се задржао мирис наших ужина, мирис нашег детињства. У њима се задржао део нас. Питам се да ли ће ветар за собом повући тај жагор који још увек одјекује тамо и да ли ће избледети наше име, уписано онако кришом на школској клупи. Тешко је одвојити се од себе, од своје дечије фигуре током ове четири године. То и јесте онај део када бираш свој пут и своје снове. До сада смо их само сањали и ходили у сновима по њима. Сада стојимо на том путу спремни да начинимо прави корак, који ће из нас измамити најбоље, а уједно нам и упрљати ципелу која је толико година била чиста. Кажу људи да не боли то корачање. Упознаћемо свет, народ, али првенствено ћемо упознати себе. То уствари јесте оно најбитније од свега на шта смо чекали цело детињство. Стисак мајчине руке овај пут није довољно јак да нас задржи у топлој дому, свет нас зове к' себи. Зове нас да се смејемо, плачемо, играмо, волимо, да истражујемо. Спремни смо, знам да јесмо. Не би били да није било вас, професора. Ви сте нас спремали за живот, онако тајно, да то не осетимо, а да то уједно буде лекција за будућност. Оне приче које сте говорили о животу су се чиниле далеке, а сад су ту.

Морамо поћи и опростити се са вама али не и са вашим животним лекцијама.

Заувек ће остати у нама и биће део нас самих. Генерација, хајдемо. Хајде да заједно освојимо највише врхове и најтеже препреке. Хајде да наше име учинимо достојним поноса, хајде да се смејемо и одрастамо заједно свесни да је детињство прошло али да долази нешто једнако вредно. Свесни да долази живот!

Догађаји и вести

На Општинском такмичењу из историје одржаном 17.03.2013. године Бојана Петровић 4-4 и Милан Добрић 3-1 остварили су пласман на Округном такмичењу.

На Округном такмичењу из историје одржаном у Руми 13.04.2013. године Бојана Петровић 4-4 освојила је друго место и пласирала се на Републичко такмичење.

На Међуокругном такмичењу из биологије одржаном 14.04.2013. године у Сремској Митровици Слађан Јелић 1-2 и Дејан Дудок 2-2 освојили су друга места у својим категоријама.

На Општинском квиз такмичењу „Шта знаш о здрављу“ учествовало је осам ученика из наше школе. Друго место освојила је Јелена Марканов 1-3, а треће Сања Симић 1-2 одељење.

Школа је обавештена да су се ученици Слађан Јелић 1-2 и Дејан Дудок 2-2 пласирали на Републичко такмичење из биологије.

На Округном такмичењу у рукомету за омладинке, одржаном 29.04.2013. године у Инђији ученице наше школе освојиле су прво место и пласирале се на Међурегионално такмичење. Миланка Бјелић 2-2 проглашена је за најбољу играчицу такмичења.

У школи је 10.05.2013. године представљена књига поезије „Мирис болног тамјана“, ученице наше школе Марине Мишковић 4-4. Присуствовао је велики број посетилаца, а програм су припремили ученици 4-4.

На Републичком такмичењу из историје одржаном 11.05.2013. године у Нишу Бојана Петровић 4-4 освојила је шесто место и тиме је остварила најбољи пласман ученика из Сремског и Јужнобачког округа.

У Сремским Карловцима је 11.05.2013. године одржана Књижевна олимпијада на којој је учествовало шест представника из наше школе. Драган Валентировић 3-3 освојио је треће место у Републици.

Зорана Толић 2-3, добила је за своје радове специјалну диплому на Међународном ликовном конкурс у Македонији, а награђена је трећом наградом за свој рад поводом „Дана ћирилице“, манифестације која се традиционално одржава у Баваништу.

На Регионалној смотри талената одржаној 14.05.2013. године у Сремским Карловцима учествовало је осам ученика наше школе, а пласман на Републичку смотру остварили су: Гордана Мишчевић 3-1, Милош Мравик 3-1, Софија Матић 3-2, Драган Валентировић 3-3, Александар Лукић 3-3 и Александра Матић 4-1.

Наша школа је прославила Дан школе, а програм прославе је обухватио финалну утакмицу у одбојци и свечану приредбу у сали КОЦ. У програму су учествовали ученици наше школе и пријатељи наше школе из СКУД „Свети Сава“ из Шида. Изведен је рецитал по тексту професора наше школе Мирка Нанића, а професору Душану Лукићу уручено је признање за дугогодишњи педагошки рад.

На Републичком такмичењу из биологије одржаном 18.05.2013. године у Београду учествовали су Дејан Дудок 2-2 и Слађан Јелић 1-2. Дејан Дудок је освојио 94 бода и тиме се пласирао на седмо место у Републици.

На Општинском такмичењу у пружању прве помоћи одржаном 21.05.2013. године екипа наше школе коју су чиниле ученице: Зорана Лазић 1-3, Јелена Марканов 1-3, Даница Хован 1-3, Милица Бурга 2-2, Драгана Радонић 2-2 и ученик Дејан Дудок 2-2 освојила је прво место и пласирала се на Регионално такмичење.

На терену ФК „Раднички“ одиграна је 23.05.2013. године фудбалска утакмица између ученика наше школе и Техничке школе. Утакмица је одиграна поводом Дана месне заједнице Шид, а наша екипа је победила резултатом 3:1.

Ученици и професори наше школе су присуствовали пројекцији филма: „Пијев живот“, а по препоруци Министарства просвете. Представа је организована 29.05.2013. године, а део прихода је намењен лечењу Николе Ступкина.

На конкурс „Милански едикт - цар Константин“ који је расписала Епархија сремска, ученица Славујевић Кристина 1-3 и ученик Ђутић Душан 1-2, освојили су награде за ликовне радове. На овом истом конкурс за литерарни рад, награду је добио Драган Валентировић, ученик 3-3 одељења.

Рукометна екипа наше школе у саставу: Тамара Болманац, Милана

Лукић, Дејана Чобановић, Милица Јовић, Марина Симић, Јелена Илић, Дајана Ловрић, и проф. Јармила Петровић (стоје), Мирјана Мудрић, Љиљана Дупало, Зорана Лазић, Миланка Бјелић (чуче), освојила је ове године у Инђији на Округном такмичењу 1. место и пласирала се на Округно такмичење у Шабац где је заузела 3. место.

ПОХВАЛЕ И НАГРАДЕ НАСТАВНИЧКОГ ВЕЋА

IV-1

За одличан успех и примерно владање похваљени и награђени су: Александра Матић, Давид Ромић и Милан Вукомановић.

За успех из Српског језика и књижевности похваљују се: Александра Матић и Давид Ромић.

За новинарско – литерарни рад и сарадњу са листом: „Гимназијалац“ похваљују се Давид Ромић и Александра Матић.

За успехе у рецитовању похваљује се: Давид Ромић.

За јавни наступ похваљују се: Давид Ромић и Алекса Пантић.

Из области рачунарства и информатике похваљују се: Александра Матић (као члан тима за веб сајт) и Алекса Пантић (учествовао у изради ученичког филма у нашој школи).

Из математике похваљују се: Александра Матић и Давид Ромић.

За учешће у раду еколошке секције похваљују се: Игор Тодоровић, Јована Кљајић, Маја Достић, Милица Витас и Милица Ненадовић.

За учешће на такмичењу из историје похваљује се: Владимир Ловас.

За учешће у раду историјско – археолошке секције похваљују се: Милица Витас, Александра Матић и Давид Ромић.

За учешће у раду школског хора похваљују се: Милица Витас, Милица Ненадович и Мирјана Гетојевић.

За учешће на такмичењу у дебатовану похваљују се: Давид Ромић, Стефан Лујић и Милан Вукомановић.

За учешће у квизу факултета „ФИМЕК“ похваљује се: Давид Ромић.

За њаке генерације предложени су: Александра Матић и Давид Ромић.

IV-2

ВУКОВА ДИПЛОМА: Миљана Марковић, Теодора Мердановић, Миљана Стојковић

ОДЛИЧНИ УЧЕНИЦИ: Н и к о л и н а Јовановић, Милица Лукић, Миљана Марковић, Небојша Марчетић, Теодора Мердановић, Јован Мијатовић, Јована Перић, Тамара Провчи, Миљана Стојковић, Душан Трзин.

ПОХВАЛЕ:

ЗА СРПСКИ ЈЕЗИК: Милица Лукић, Миљана Марковић, Теодора Мердановић, Миљана Стојковић.

ЗА ЛИТЕРАНО-НОВИНАРСКИ РАД: Николина Јовановић, Милица Лукић, Миљана Марковић, Теодора Мердановић, Миљана Стојковић.

ЗА ЈАВНЕ НАСТУПЕ: Теодора Мердановић.

ЗА БЕСЕДНИШТВО: Теодора Мердановић.

ЗА УЧЕШЋЕ НА СМОТРИ ТАЛЕНАТА ИЗ ГЕОГРАФИЈЕ: Теодора Мердановић.

ЗА РЕЦИТОВАЊЕ: Теодора Мердановић.

ЗА УЧЕШЋЕ НА КЊИЖЕВНОЈ ОЛИМПИЈАДИ: Милица Лукић, Теодора Мердановић.

ЗА НЕГОВАЊЕ ЋИРИЛИЦЕ: Наталија Кулачанин.

ЗА УЧЕШЋЕ НА ОПШТИНСКОМ ТАКМИЧЕЊУ ИЗ ИСТОРИЈЕ: Срђан Брезовски, Милица Лукић, Миљана Марковић, Теодора Мердановић.

ЗА УЧЕШЋЕ У КВИЗУ „КОЛИКО СЕ ПОЗНАЈЕМО“: Милица Лукић, Миљана Марковић.

ЗА РАД У ЕКОЛОШКОЈ СЕКЦИЈИ: Горан Бањац, Павле Вученовић, Александра Јовановић, Николина Јовановић, Наталија Кулачанин, Јована Перић.

ЗА УЧЕШЋЕ НА ОПШТИНСКОМ ТАКМИЧЕЊУ „ШТА ЗНАШ О ЗДРАВЉУ“: Јовановић Александра, Јелена Тепшић, Горан Бањац.

ЗА УЧЕШЋЕ НА МЕЂУОКРУЖНОМ ТАКМИЧЕЊУ ИЗ ФИЗИКЕ: Николина Јовановић.

ЗА УЧЕШЋЕ НА СИМЕНСОВОМ ТАКМИШЕЊУ „КРЕИРАЈ БУДУЊНОСТ ГЕНЕРАЦИЈА 21“: Горан Бањац, Николина Јовановић, Наталија Кулачанин, Милица Лукић, Јован Мијатовић, Славица Стевић, Миљана Стојковић, Илија Трзин.

ЗА УЧЕШЋЕ У ШКОЛСКОМ ХОРУ: Милица Лукић, Миљана Марковић, Теодора Мердановић, Миљана Стојковић, Јована Перић.

За учешће на квизу факултета „ФИМЕК“ похваљује се: Теодора Мердановић.

ЗА УЧЕШЋЕ НА СПОРТСКИМ ТАКМИЧЕЊИМА-ФУДБАЛ: Небојша Марчетић.

ЗА УЧЕНИЧКО ПРЕДУЗЕТНИШТВО-ИЗРАДА ПОСЛОВНОГ ПЛАНА ПРЕДУЗЕЋА И УЧЕШЋЕ НА РЕГИОНАЛНОМ САЈМУ: Бањац Горан, Вученовић Павле, Јовановић Николина, Кулачанин Наталија, Плавишић Горана, Ранисављевић Момир, Трзин Илија

IV-3

Носиоци Вукове дипломе: Нешковић Александра и Угрешић Никола.

За одличан успех и примерно владање похваљени и награђени су: Кристина Арсенић, Драгана Врабац, Пеђа Киш, Јована Мартић, Милан Ристивојевић и Стефан Стојаковић.

За учешће у квизу факултета „ФИМЕК“ похваљује се: Александра Нешковић.

За успехе из српског језика и књижевности похваљују се: Зоран Поповић, Пеђа Киш, Јована Мартић, Драгана Врабац, Јелена Шушкић.

За најлепше ћирилично писмо похваљују се: Зоран Поповић и Оливера Кочевић.

За учешће на такмичењу из историје похваљују се: Дејан Јанковић и Никола Угрешић.

За учешће у квизу „Колико се познајемо“ похваљује се: Зоран Поповић

За рад у еколошкој секцији похваљују се: Кристина Арсенић, Александра Нешковић, Александра Станивукковић, Пеђа Киш, Иванчица Видић и Јелена Шушкић.

За учешће на такмичењу „Шта знаш о здрављу“ похваљују се: Александра Нешковић и Кристина Арсенић.

За успех из математике похваљује се: Стефан Стојаковић.

За учешће из рачунарства и информатике похваљују се: Стефан Стојаковић, Милан Ристивојевић, Пеђа Киш и Оливера Кочевић.

За израду Веб сајта школе похваљује се: Стефан Стојаковић.

Похвала за две друге награде на међународном ликовном такмичењу у Баваништу похваљује се: Оливера Кочевић.

Школско предузетништво – израда пословног плана предузећа и учешће на регионалном сајму предузетништва похваљују се: Никола Угрешић, Иванчица Видић и Стефан Стојаковић.

За учешће у раду школског хора похваљују се: Иванчица Видић, Александра Станивукковић и Јелена Шушкић.

Јавни наступ: Пеђа Киш и Јелена Шушкић.

За ученике генерације предложени су: Александра Нешковић и Стефан Стојаковић.

IV - 4

Носиоци Вукове дипломе: Марина Мишковић, Никола Чавић, Јована Јошић, Бојана Петровић, Јелена Бибић и Марко Бурђак.

За одличан успех и примерно владање похваљени и награђени су: Александар Бешевић, Видић Наташа, Милана Вукадиновић, Тамара Дмијовић, Немања Добријевић, Зорана Ђерасимовић, Наталија Јовичић, Татјана Крњић, Јелена Лисица, Драгана Марковић, Маја Мацко, Јелена Пејчић, Сања Познановић, Ксенија Репajiћ, Романа Рудић и Владимир Суботић.

За такмичење из прве помоћи похваљени су: Марина Мишковић и Јована Јошић.

Похвала за ангажовање на промовисању словачког језика и културе: Маја Мацко.

Похвала за рад на уређењу школе: Милан Кабић и Немања Томић.

За литерарни рад похваљени су: Марина Мишковић, Бојана Петровић, Милана Вукадиновић и Никола Чавић.

За рецитовање похваљени су: Марко Бурђак и Јелена Пејчић.

За предузетништво – израда пословног плана и учешћа на регионалном сајму похваљени су: Милана Вукадиновић, Јелена Бибић, Јована Јошић, Марина Мишковић, Сања Познановић, Никола Чавић и Наташа Видић.

За учествовање у квизу факултета „ФИМЕК“ похваљује се: Марко Бурђак.

За учешће на такмичењу из историје похваљују се: Бојана Петровић, Никола Чавић, Немања Добријевић и Марко Бурђак.

За учешће на фудбалу похваљују се: Душан Ерор, Александар Бешевић и Милан Савић.

За учешће у стоном тенису похваљују се: Милан Кабић и Немања Добријевић.

За учешће у одбојци похваљују се: Романа Рудић, Наташа Видић, Милана Вукадиновић и Немања Томић.

За предмет основи економије: Марина Мишковић и Јелена Бибић.

За неговање ћирилице похваљују се: Тамара Дмијовић и Сања Познановић.

За ученике генерације предложени су: Марина Мишковић и Бојана Петровић.

ПОХВАЛЕ И НАГРАДЕ НАСТАВНИЧКОГ ВЕЋА

Скупштина општине Шид награђује ученике четвртих разреда наше школе и ученика генерације. Награђени су: Ромић Давид 4.1, Мердановић Теодора 4.2, Стојаковић Стефан 4.3 и Петровић Бојана 4.4.

Ученик генерације је Матић Александра 4.1.

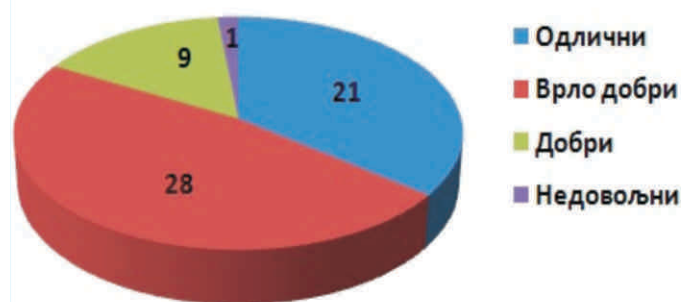
Госпођа Драгана Коларић, проф. наше школе у пензији, традиционално награђује вредном књигом најбољи писмени задатак из српског језика и књижевности рађен на матурском испиту, а ове године награђена је Марина Мишковић ученица 4.4 одељења.

АД „Шидпројект“ Шид додељује једногодишњу стипендију ученику генерације Матић Александри 4.1 одељење.

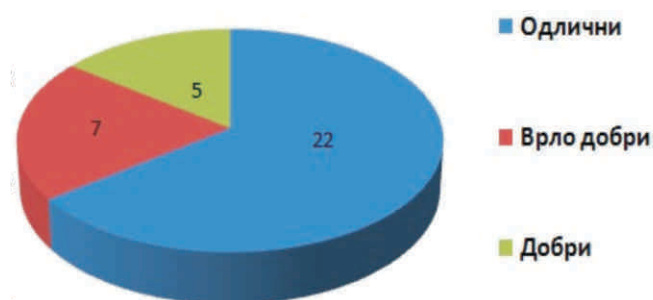
Вукадиновић-инжењеринг из Шида награђује са по 10.000 динара три најбоља ученика у школи: Александру Матић 4.2, Давида Ромића 4.1, Теодору Мердановић 4.2.

Успех на крају наставне године

Гимназија

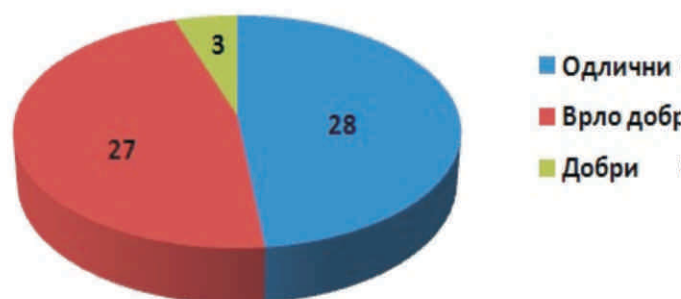

Економски смер

Успех на матурском испиту

Гимназија

Економски смер

